

Η Μέρκελ θεωρείται αυτήν τη στιγμή το μοναδικό αντίπαλο δέος στην άνοδο του εθνικιστικού λαϊκισμού σε Ευρώπη και ΗΠΑ

ΓΙΟΖΕΦ ΓΙΑΝΙΝΓΚ «Η Ελλάδα και ο Ερντογάν είναι αστάθμητοι παράγοντες»

«Μια επιδείνωση της κρίσης στην Ελλάδα ή η κατάρρευση της εύθραυστης συμφωνίας Ε.Ε.-Ερντογάν για τους πρόσφυγες πολέμου μπορεί να επηρεάσουν τις γερμανικές εκλογές» λέει στο Documento ο αναλυτής Γιόζεφ Γιάνινγκ (φωτό), επικεφαλής του γερμανικού γραφείου της δεξαμενής σκέψης Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για τις Εξωτερικές Σχέσεις (ECFR).

«Οι πιθανότητες νίκης της Μέρκελ είναι αρκετά μεγάλες, παρότι διασπαστικά γεγονότα θα μπορούσαν να επηρεάσουν τις εκλογές, όπως μια νέα έκρηξη της ελληνικής κρίσης, πράγμα όχι απίθανο, ή μία κατάρρευση της συμφωνίας Ε.Ε.- Τουρκίας για τους πρόσφυγες, επίσης καθόλου απίθανο. Αυτή τη στιγμή φαίνεται ότι οι πολιτικές της Γερμανίας και της Ε.Ε. είναι καλύτερα προετοιμασμένες για τέτοιες κρίσεις. Αν κάτι πάει στραβά, τα περιθωριακά κόμματα μπορεί να κερδίσουν περισσότερες ψήφους και έδρες στα Κοινοβούλια. Αυτό μπορεί να οδηγήσει στην παγίωση του μεγάλου συνασπισμού Χριστιανοδημοκρατών - Σοσιαλδημοκρατών ως μοναδικής επιλογής της πλειοψηφίας των Γερμανών ψηφοφόρων» εκτιμά ο κ. Γιάνινγκ. «Η Μέρκελ θα έθετε υποψηφιότητα έτσι κι αλλιώς, αλλά η απόφασή της ενισχύθηκε από την άνοδο των ραϊκιστών και πολιτικά περιθωριακών. Είναι σε μεγάλο βαθμό κεντρώα πολιτικός και αισθάνεται ότι αμφισβητείται στη συναινετική και πρακτική αναζήτησή της για συμβιβασμό. Οι περιθωριακοί καταγγέλλουν ακριβώς αυτό το μοντέλο της πολιτικής ως ελιτίστικο, μακριά από τις ανάγκες των πραγματικών ανθρώπων» λέει. «Οι Σοσιαλδημοκράτες θα κινηθούν μακριά από τον κυβερνητικό εταίρο τους, ακριβώς όπως και οι Χριστιανοδημοκράτες. Θα προσπαθήσουν να παρουσιάσουν τον εαυτό τους ως το καλύτερο ηγετικό κόμμα ενός συνασπισμού. Αυτό θα είναι κάπως περίπλοκο, καθώς και οι δύο πλευρές έχουν συνεργαστεί αρκετά καλά τα τελευταία χρόνια. Η επόμενη Μπούντεσταγκ θα έχει πιθανότητα 7 κόμματα και η οικοδόμηση μιας νέας κυβέρνησης συνεργασίας θα μπορούσε να αποβεί περίπλοκη υπόθεση» καταλήγει ο κ. Γιάνινγκ.

Γιατί η κουρασμένη Μέρκελ δεν κρεμάει τα παπούτσια της

Αν και δεν διαθέτει καμιά φρέσκια ιδέα για την αντιμετώπιση της κρίσης, η συντηρητική καγκελάρια της Γερμανίας αποφάσισε να μην πάρει τον δρόμο για τα αποδυτήρια

Επιμέλεια

Εύη Απολλωνάτου

● Εν συντομία

Η ισχυρότερη πολιτικός της Ευρώπης έβαλε το μεγαλύτερο στοίχημα στην καριέρα της και είναι υποψήφια για τέταρτη θητεία στην καγκελαρία.

● Γιατί ενδιαφέρει

Ερχονται οι πιο κρίσιμες εκλογές από την επανένωση της Γερμανίας το 1990.

Λίγες αλλαγές στο κούρεμα. Επιβλητικά κολιέ και αυστηρά σακάκια σε έντονα χρώματα. Πάντα με την υποψία ενός χαμόγελου και το άγγιγμα του χρόνου. Ελάχιστα πράγματα άλλαξαν στην εικόνα της σιδηράς καγκελάριας από το 2005, όταν πήρε για πρώτη φορά στα χέρια της το τιμόνι της Γερμανίας.

Εγκλωβισμένη σε αυτή την εικόνα και την πολιτική της στάση, η **Μέρκελ** πήρε την απόφαση να σπρώξει το φορτίο των επιλογών της για τη Γερμανία και την Ευρώπη, οι οποίες κλονίζονται από την άνοδο ακραίων λαϊκιστικών κομμάτων. Στο εσωτερικό της Γερμανίας ανοίξε ήδη η συζήτηση για το δίλημμα των ψηφοφόρων: και ξερό ψωμί ή πρέπει τελικά να τεθεί ένας περιορισμός στη θητεία των καγκελάριας

ων και να αναδειχθούν νέα πολιτικά πρόσωπα; Οι υποστηρικτές της καγκελάριας απαντούν ότι ο καλός ο καπετάνιος στη φουρτούνα φαίνεται και ότι η επιλογή Μέρκελ για τις εκλογές του φθινοπώρου του 2017 «ήταν μονόδρομος».

Η καγκελάρια πρέπει να ανακόψει την άνοδο του ακροδεξιού κόμματος Εναλλακτική για τη Γερμανία (AfD), το οποίο κεφαλαιοποίησε τον θυμό αρκετών για την πολιτικά γενναία απόφαση της 62χρονης «μούτι» – δηλαδή μπέτερ, όπως την αποκαλούσαν οι πρόσφυγες – να ανοίξει τα γερμανικά σύνορα σε σχεδόν ένα εκατομμύριο πρόσφυγες πολέμου από τη Μέση Ανατολή. Το διογκούμενο κύμα επιθέσεων κατά προσφύγων αλλά και η ολοένα συχνότερη χρήση φρασολογίας που θυμίζει το Γ' Ράιχ στον αντικυβερνητικό δημόσιο λόγο χτύπησαν καμπανάκι στην καγκελαρία.

Οι μεγάλες μάχες του 2017

Η Μέρκελ θεωρείται αυτήν τη στιγμή από μερίδα του διεθνούς Τύπου το μοναδικό αντίπαλο δέος στην άνοδο του εθνικιστικού λαϊκισμού στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ. Έχει μπροστά της μεγάλες μάχες. Το 2017 θα κληθεί να διαχειριστεί την «καυτή πατάτα» των διαπραγματεύσεων για το Brexit, τα κινήματα κατά της παγκοσμιοποίησης, την εκλογή του απρόβλεπτου **Ντόναλντ Τραμπ**

Ο Χέλμουτ Κολ διατήρησε το αξίωμά του 16 χρόνια και η Μέρκελ φέρεται να επιθυμεί να βαδίσει στα χνάρια του μέντορά της

στις ΗΠΑ – με το ελεύθερο εμπόριο και τους δεσμούς με την Ευρώπη να βρίσκονται στον αέρα –, την προσφυγική και οικονομική κρίση, τις σχέσεις με τη Ρωσία και το ανοικτό πολεμικό μέτωπο στη Μ. Ανατολή. Οι επικριτές της θεωρούν ότι η φορτωμένη ατζέντα είναι απλώς μια πρόφαση της υπερσυγκεντρωτικής καγκελάριας. Η Μέρκελ φέρεται στην πραγματικότητα να μην επιθυμεί να παραδώσει τα σκήπτρα της εξουσίας και να βαδίζει στα χνάρια του μέντορά της, **Χέλμουτ Κολ**, που διατήρησε το αξίωμά του 16 χρόνια.

Στρατηγική ήττα από το SPD

Αρκετοί την κατηγορούν ότι έχασε ακόμη και το ιδιαίτερο πολιτικό χάρισμα που της άνοιξε διάπλατα τις πόρτες της εξουσίας. Πρόσφατα υποχρεώθηκε να αποδεχθεί μια στρατηγική ήττα για το αξίωμα του Γερμανού προέδρου. Οι κυβερνητικοί εταίροι της, οι Σοσιαλδημοκράτες (SPD), «στρίμωξαν» την καγκελάρια με την υποψηφιότητα του **Φρανκ-Βάλτερ Στάϊνμάγερ**, την οποία δεν μπόρεσε να αρνηθεί. Μερίδα του γερμανικού Τύπου υποστηρίζει ότι εάν η Μέρκελ δεν καταφέρει τελικά να κερδίσει τις εκλογές για τους Χριστιανοδημοκράτες (CDU) το 2017, δεν αποκλείεται να δει την έξοδο έπειτα από εσωτερική «ανταρσία».